

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 roku

sprawy przeciwko D. M. synowi Z. i T. z domu O.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 18.10.2014r. ok. godz. 12.15 we W. na ul. (...) spożywał alkohol w postaci p. (...)w miejscu zabronionym, zaśmiecił miejsce publiczne, rzucając puszkę po p. (...)na chodnik oraz publicznie używał słów nieprzyzwoitych

tj. o czyn z art. 43 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141 kw w związku z art. 9 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **D. M.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 43 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141 kw w związku z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141 kw w związku z art. 9 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) złotych**;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 18 października 2014 roku około godziny 16:30 D. M., przy ulicy (...) we W., sprzątał stanowiący jego własność samochód. Czyniąc to, wraz z towarzyszącym mu mężczyzną, spożywał alkohol w postaci p. (...). Puszki po p. (...)rzucił na ziemię.

Jego zachowanie obserwował skonfliktowany z nim C. J..

Na jego widok obwiniony zaczął używać wulgarnych słów.

C. J. telefonicznie powiadomił o zachowaniu D. P..

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze zauważyli leżące na ziemi puszki po p. (...).

dowód:

zeznania C. J. k. 51-52;

zeznania I. O. k. 48;

zeznania A. Z., k. 39;

notatka urzędowa k. 5.

D. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby spożywał alkohol, rozrzucał puszki po p. (...), odzywał się w sposób obelżywy do C. J.. Potwierdził, że pozostaje z nim w konflikcie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, jak również zeznaniom J. Z. (1) i ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach świadków I. O. i C. J..

Świadkowie ci zgodnie opisali przebieg wydarzeń wskazując na fakt spożywania alkoholu przez D. M. i J. Z. (1), wyrzucania puszek po p. (...) na chodnik oraz wulgarnego odnoszenia się do pokrzywdzonego, jako bezpośrednią przyczynę złożonego zawiadomienia na P.. Zgodnie zeznali na czym polegało i jak zachowywał się obwiniony. Podana przez nich relacja przebiegu zdarzenia nie zawiera żadnych sprzeczności i tworzy jednolitą całość.

Wskazani świadkowie pozostawali w permanentnym konflikcie z obwinionym, stąd obserwując jego zachowanie, naruszające normy prawne, skorzystali z okazji, by poinformować o nim funkcjonariuszy P.. Przybyły na miejsce funkcjonariusz A. Z., wbrew twierdzeniom obwinionego i J. Z. (2), potwierdził fakt leżących na ziemi puszek po piwie. Nadto, ze sporządzonej przez niego (bezpośrednio po zdarzeniu) notatki urzędowej wynika, że „mężczyźni potwierdzili spożywanie alkoholu, ale w mieszkaniu jednego z nich, a nie na ulicy, nie zaprzeczyli również, iż podczas awantury mogły paść wulgarnie słowa”. Podana zatem przez obwinionego i J. Z. (2), w trakcie interwencji P., wersja przebiegu wydarzeń, rozpytującemu ich policjantowi, całkowicie odbiega od tej, którą przedstawiali przed Sądem. Podważa to ich wiarygodność, a wobec dokonanej analizy zeznań I. O. i C. J., którym Sąd dał wiarę, czyni opisywany przez nich przebieg wydarzeń, nieprzekonującym.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że zachowaniem swoim obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 43 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. I art. 141 kw. Spożywał bowiem alkohol w postaci piwa w miejscu objętym zakazem spożywania napoi alkoholowych (ulica (...)), wyrzuceniem puszek po p. (...) zaśmiecił miejsce publiczne, publicznie używał również słów wulgarnych.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce, czas jego popełnienia oraz rodzaj naruszonych elementarnych zasad współżycia społecznego to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny.

Jest ona współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.